

ਦੀਵਾਲੀ ਦਾ ਦੀਵਾ.....

ਇੱਕ ਦੀਵਾ ਅੱਜ ਜਗਾਵਾਂ ਮੈਂ ਗੁਰਾਂਪੀਰਾਂ ਤੇ,
ਸ਼ਹੀਦਾਂ ਦੇ, ਨਾਮ ਦਾ, ਦੂਜਾਂ ਦੀਵਾ ਜਗਾ
ਰਿਹਾ ਹਾਂਮੈਂ,
ਚਾਨਣ_ਮੁਨਾਰਿਆਂ ਦੇ—ਨਾਮ ਦਾ,

ਤੀਸਰਾ ਦੀਵਾਜਗਾਉਣਾ ਏਮੈਂ ਅੱਜਧਿਆਨ
ਤੇ, ਗਿਆਨ ਦਾ,
ਚੌਥਾ ਦੀਵਾ, ਅੱਜ ਜਗਾ ਲਓਸਾਰੇ
ਨਸਿਆਂ ਦੇ ਕੋਹੜ ਨੂੰ ਵੱਢੇ ਜਾਣ ਦਾ,

ਪੰਜਵਾਂ ਦੀਵਾਜਗਾ ਲਓ, ਅੱਜ, ਯਾਰੇ
ਭਰਿਸ਼ਟ ਨੇਤਾਵਾਂ ਤੇ ਖਹਿੜਾ ਛੁਡਾਉਣ ਦਾ
ਛੇਵਾਂ ਦੀਵਾ ਜਗਾ ਲਓ, ਰਲ ਕੇ ਸਾਰੇ
ਪਰਿਵਾਰਕ ਰਿਸ਼ਤਿਆਂ ਨੂੰ, ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ,

ਸੱਤਵਾਂ ਦੀਵਾ ਜਗਾ ਲਓ, ਸੱਜਣੇ ਵੇ ਸਾਰੇ
ਦਸਾਂ ਨਹੂੰ ਆਂ ਦੀਆਂ ਕਿਰਤਾਂ ਕਮਾਉਣ ਦਾ
ਅੱਠਵਾਂ ਦੀਵਾ, ਜਗਾ ਲਓ ਰਲ ਮਿਲ ਸਾਰੇ
ਮਾਂ ਬੋਲੀ ਪੰਜਾਬੀ ਨੂੰ, ਰੁਤਬਾ ਦਿਵਾਉਣ ਦਾ,

9 ਵਾਂ ਦੀਵਾ ਜਗਾ ਕੇ, ਅੱਜਕਸਮ ਖਾਓ ਪ੍ਰਦੂਸ਼ਣ ਰਹਿਤ ਦੀਵਾਲੀ, ਮਨਾਉਣ ਦਾ
ਦਸਵਾਂ ਦੀਵਾ, ਜਗਾ ਲਓਭੈਣ ਤੇ, ਭਰਾਵੇ ਆਪਣੇ ਮਾਪਿਆ ਦੇ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ

ਛੱਡ ਪਰਾਂ “ਦੀਪ-ਰੱਤੀ ਤੇਰੀ ਨਿਤ ਏ ਦੀਵਾਲੀ
ਬਸ_ਮਨ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਏ, ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਦੀਪ ਰੱਤੀ

ਮੁਫਤ ਸਹੂਲਤਾਂ ਨਾਲੋਂ ਅਵਾਰਾ ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਜਰੂਰੀ

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਮੇਜਰ ਸਿੰਘ ਨਾਭਾ

ਪਿਛਲੇ ਦਿਨੀਂ ਪੰਜਾਬ ਦੇ
ਨੇਜਵਾਨ ਗਾਇਕ ਰਾਜਵੀਰ
ਜਵੰਧਾ ਦੀ ਹਿਮਾਚਲ ਦੇ ਬੱਦੀ
ਨੇੜੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਉੱਪਰ
ਜਾ ਰਹੇ ਦੀ ਅਵਾਰਾ ਗਾਵਾਂ /
ਸਾਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਚਾਨਕ ਮੁਹਰੇ
ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਐਕਸੀਡੈਂਟ
ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ
ਲੱਗੀਆਂ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ‘ਚ
ਇਲਾਜ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਦਿਨਾਂ
ਬਾਅਦ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ । ਇਸ
ਦੁੱਖਦਾਈ ਮੌਤ ਨਾਲ ਕਈ

ਸਵਾਲ ਖੜ੍ਹੇ ਹਨ । ਹੁਣੇ ਭਾਦਸੋਂ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇਜਵਾਨ ਜਿਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਪੰਜ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ , ਦੀ
ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ ਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਦੀ ਆਵਾਰਾ ਡੰਗਰ ਮੁਹਰੇ ਆਉਣ ਕਾਰਨ ਗੰਭੀਰ ਜਖਮੀ ਹੋਣ ਤੇ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ । ਇਸ
ਸਬੰਧੀ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜਨੀਤਕ ਨੇਤਾ ਚੁੱਪੀ ਧਾਰ ਕੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਪਾਸਾ ਵੱਟੀ ਬੈਠੇ ਹਨ । ਗੱਲ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਤੇ
ਜਾਣ ਦੀ ਵੀ ਨਹੀਂ ਜੇਕਰ ਕਾਰ / ਗੱਡੀ ਮੁਹਰੇ ਅਚਾਨਕ ਡੰਗਰ ਆ ਜਾਣ ਤਾਂ ਵੀ ਭਿਆਨਕ ਹਾਦਸਾ ਵਾਪਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
। ਇਹ ਜਾਨਵਰ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਤਾਏ ਇੱਧਰ ਉੱਪਰ ਘੁੰਮ ਕੇ ਸਮਾਂ ਬਤੀਤ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਣਦੀਆਂ
ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਕੇ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨਾ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹੱਥ ਹੈ । ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ
ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਸੜਕਾਂ ਦੀ ਸੇਫਟੀ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ । ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਮੇਨ
ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਵਾਪਰਨ ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਤਾਂ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹਨ ,
ਸਪੈਸ਼ਲ ਫੋਰਸ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਪੈਟਰੋਲਿੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ , ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਨਵੇਂ ਆਧੁਨਿਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ , ਜੀਪਾਂ ਆਦਿ ਦਾ ਵੀ
ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ । ਪਰ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਕਿਉਂ ਵਾਪਰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ । ਸੜਕਾਂ ਉੱਪਰ ਡੂੰਘੇ ਖੱਡੇ ਨਾਲੇ
ਨਾਲ ਪੂਰਨ, ਸੜਕਾਂ ਤੋਂ ਅਵਾਰਾ ਜਾਨਵਰਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਾਉਣਾ , ਖਰਾਬ ਹੋਈਆਂ ਖੜੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਹਟਾਉਣ ਦੀ
ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕੌਣ ਲਵੇਗਾ ? ਹਰ ਰੋਜ਼ ਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ ਖਬਰ ਅਵਾਰਾ ਡੰਗਰਾਂ ਨਾਲ ਦੁਰਘਟਨਾ ‘ਚ ਮਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ
ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ਗੱਲ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਰਾਜਾਂ ਦੀ ਹੈ ਪਰ ਦਿਨੋਂ ਦਿਨ ਪੰਜਾਬ ਅੰਦਰ ਵੱਧ ਰਹੇ ਅਵਾਰਾ ਡੰਗਰਾਂ ਤੋਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ
ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਖਤਰਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਪਿਛਲੇ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਪਟਿਆਲਾ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਹੀ ਭੂਸਰੇ ਸਾਨ੍ਹਾਂ ਵਲੋਂ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਮੌਤ
ਦੇ ਘਾਟ ਉਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ , ਪ੍ਰਸਾਸਨ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਖਿਲਾਫ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਕਰੌੜਾਂ ਦੇ ਕਲੇਮ ਪੇਸ਼ ਕਰਕੇ
ਪੀੜਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਕੇਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਏ ਹਨ , ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੀ ਖਜਲਖੁਆਰੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ । ਸਾਰੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ
ਦੀਆਂ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ‘ਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਜਥੇਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਅੱਗੇ ਆ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਵਾਰਾ ਡੰਗਰਾਂ ਤੋਂ ਹੋਰ ਜਾਨਾਂ
ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਸੰਘਰਸ਼ ਵਿੱਢਣ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਲੋੜ ਹੈ । ਪਾਣੀ ਹੁਣ ਸਿਰ ਤੋਂ ਟੱਪ ਚੁੱਕਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਅਵਾਰਾ
ਡੰਗਰ ਖੁੰਖਾਰ ਜੰਗਲੀ ਬਿਰਤੀ ਦੇ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਕਿ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਤੁਰੇ ਜਾਂਦੇ ਰਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਸਿੰਗਾਂ ਤੇ ਚੁੱਕ ਪਟਕਾ
ਪਟਕਾ ਮਾਰ ਰਹੇ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਵਾਰਾ ਡੰਗਰਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਫਿਰਦੇ ਅਤੇ ਬੈਠੇ ਦਿਖਾਈ ਆਮ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ।
ਬਹੁਤੀਆਂ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਸੈਰ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਰਸਤਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਬਾਂਦਰਾਂ , ਕੁੱਤਿਆਂ ਆਦਿ ਦੀ
ਗਿਣਤੀ ਵੀ ਬਹੁਤ ਵੱਧੀ ਹੋਈ ਹੈ । ਸੜਕਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘਣ ਵਾਲਿਆਂ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਵਾਰਾ ਡੰਗਰਾਂ, ਬਾਂਦਰਾਂ , ਕੁੱਤਿਆਂ ਆਦਿ
ਨਾਲ ਅਨੇਕਾਂ ਵਾਰੀ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ । ਕਈ ਜਾਨਾਂ ਵੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀਆਂ ਹਨ । ਸਕੂਲਾਂ, ਕਾਲਜਾਂ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਦੇ ਬੱਚੇ
ਮਜਬੂਰੀਵਸ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੜਕਾਂ ਤੋਂ ਡਰ ਡਰ ਕੇ ਲੰਘਦੇ ਹਨ । ਸਕੂਲ, ਕਾਲਜ ਟਿਊਸ਼ਨ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪਿੰਡਾਂ ਤੋਂ
ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇੱਕਲੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਲਈ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੜਕਾਂ ਤੋਂ ਲੰਘਣਾ ਹੋਰ ਵੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ ।
ਮਾਪਿਆਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਘਰ ਆਉਣ ਤੱਕ ਸਾਹ ਸੁਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਭੂਸਰੇ ਸਾਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਵਾਰ
ਲੰਘ ਰਹੇ ਰਾਹੀਆਂ ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਕੇ ਜਖਮੀ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਵਾਰਾ ਡੰਗਰਾਂ ਲਈ ਚਾਰਾ ਅਕਸਰ ਹੀ ਲੋਕ
ਸੜਕ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਤੇ ਸੁੱਟ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਈ ਵਾਰੀ ਲੰਘ ਰਹੇ ਰਾਹੀਆਂ ਦੇ ਐਕਸੀਡੈਂਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ
ਕਿਉਂਕਿ ਕਈ ਵਾਰੀ ਦੂਸਰੀ ਸਾਈਡ ਤੋਂ ਡੰਗਰ ਦੌੜ ਕੇ ਖਾਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ।
ਲੋਕ ਸ਼ਾਇਦ ਦਾਨ ਪੁੰਨ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਖਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਪਾ ਕੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਦੇ ਕਿ
ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੜਕ ਤੇ ਗੰਦ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ‘ਚ ਵਿਘਣ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਜਾਣ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਲਈ ਇਥੋਂ
ਲੰਘਣਾ ਖਤਰੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । ਗਰਊਪਨ ਨੂੰ ਸਾਂਭਣ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਗਰੁਪ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ
ਐਕਟ, 2014 ਅਧੀਨ ‘ਪੰਜਾਬ ਗਰੁਪ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ’ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਗਰੁਪ, ਸਾਨ੍ਹਾਂ,
ਬਲਦ, ਵੱਛੇ-ਵੱਛੜੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ । ਇਸ ਲਈ ਫੰਡ ਦੀ ਬਜਟ
ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਗਰੁਪ-ਪਰਿਵਾਰ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਨੂਖੀ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਤੋਂ
ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇਜੁਬਾਨਾਂ ਜਾਨਵਰਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਹੈ । ਵਧੇਰੇ ਫੰਡ ਲਈ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਗਰੁਪ ਸੈਂਸ ਵੀ ਲਾ ਰੱਖਿਆ
ਹੈ । ਸਾਨ੍ਹਾਂ ਖਰੀਦਦਾਰੀ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਗਰੁਪ ਸੈਂਸ ਵੀ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਗਰੁਪਨ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵਲੋਂ ਕੋਈ
ਠੋਸ ਨੀਤੀ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਈ । ਬਾਜ਼ਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਆਵਾਰਾ ਡੰਗਰ ਘੁੰਮ ਰਹੇ ਹਨ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜਾਨ ਅਤੇ ਮਾਲ
ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਅਕਸਰ ਕਰਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਸ਼ੋਸ਼ਲ ਮੀਡੀਆ ਤੇ ਲੜਦੇ ਭਿੜਦੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨਾਲ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਦੇ ਹੋਏ
ਐਕਸੀਡੈਂਟਾਂ ਕਾਰਣ ਹੋਈਆਂ ਮੌਤਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀਡੀਓਜ਼ ਅਕਸਰ ਦੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ । ਸਰਕਾਰਾਂ ਵਲੋਂ ਅਵਾਰਾ
ਡੰਗਰਾਂ ਦੀ ਸਾਂਭ ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਕੋਈ ਠੋਸ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ , ਕਾਗਜ਼ੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਈ ਵਾਰੀ ਜਰੂਰ ਕੀਤੀ
ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਕਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ । ਪਿਛਲੇ ਸਮੇਂ ਪਟਿਆਲਾ ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਕਈ ਡਿਪਟੀ
ਕਮਿਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਸੜਕਾਂ ਤੇ ਅਵਾਰਾ ਘੁੰਮਣ ਫਿਰਨ ਵਾਲੇ ਡੰਗਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿਲ੍ਹੇ ਅੰਦਰ ਗਰੁਪਸਾਲਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਲਈ
ਜਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਗਰੁਪਸਾਲਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕਾਂ ਨਾਲ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਕਰਕੇ ਸਲਾਘਾ ਯੋਗ ਕਦਮ
ਉਠਾਇਆ ਤਾਂ ਸੀ । ਆਸ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੀਟਿੰਗਾਂ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਇਸ ਜਿਲ੍ਹੇ ‘ਚ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਆਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ
ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਿਆ । ਇਹ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਮਸਲਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਹੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ , ਅਗਰ ਸਰਕਾਰ ਸੁਹਿਰਦਾ ਨਾਲ ਇਸ
ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਹਿਯੋਗ ਨਾਲ ਦੇਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ
ਕੀਮਤੀ ਜਾਨਾਂ ਅਜਾਈ ਜਾਣ ਤੋਂ , ਕਿਸਾਨਾਂ ਦੀਆਂ ਫਸਲਾਂ ਦੇ ਉਜਾੜੇ ਆਦਿ ਤੋਂ ਵੀ ਰਾਹਤ ਮਿਲੇਗੀ । ਹੁਣੇ ਹੀ ਆਏ
ਹੜ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਲਈ ਥਾਂ ਥਾਂ ਬੈਠੇ ਪੰਜਾਬੀਆਂ ਨੇ ਜੋ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਉਸ ਦੀ ਨਵੀਂ ਮਿਸਾਲ ਪੈਦਾ
ਕਰਕੇ ਇਤਿਹਾਸ ਸਿਰਜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਫਿਰ ਇਹ ਗਰੁਪ ਧਨ ਨੂੰ ਸਾਂਭਣਾ ਕੋਈ ਵੱਡੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ , ਹਿੰਦੂ ਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ
ਆਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀ ਇਸ ਇਸ ਮੰਦ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ ਲਈ ਜਰੂਰ ਸਹਿਯੋਗ
ਦੇਣਗੇ । ਕਲਾਕਾਰ ਰਹਿ ਚੁੱਕੇ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮੁੱਖ ਮੰਤਰੀ ਨੂੰ ਵੀ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਫੈਸਲਾ ਲੈ ਕੇ ਸੜਕਾਂ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ
ਬਣਾ ਕੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਵਾਰਾ ਡੰਗਰਾਂ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਹੱਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਇਹੋ ਜਿਹੀਆਂ ਮੰਦਭਾਗੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾ
ਵਾਪਰਨ । ਇਹੋ ਫੈਸਲਾ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਰਾਜਵੀਰ ਜਵੰਧਾ ਲਈ ਸੱਚੀ ਸਰਧਾਂਜਲੀ ਹੋਵੇਗਾ । ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ ਆਸ ਹੈ
ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੜ੍ਹਾਂ ਦੌਰਾਨ ਕੀਤੀ ਮਦਦ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕਲਾਕਾਰ, ਸਮਾਜ ਸੇਵੀ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੇਕ ਕੰਮ ਵਿੱਚ
ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਬਣਦਾ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਉਣਗੇ ।

ਲੋਕਤੰਤਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ ਹੱਲ ਕਰੇ । ਜੇ
ਸਰਕਾਰ ਸੁਹਿਰਦਤਾ ਨਾਲ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੇਗੀ ਤਾਂ ਹੀ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ‘ਚ ਲੋਕਪ੍ਰੀਤਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ । ਜੇ ਸਰਕਾਰ
ਬਿਜਲੀ ਬਿਲ ਮੁਆਫ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ , ਬਸਾਂ ‘ਚ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਮੁਫਤ ਸਫਰ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ , ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ 1000 ਰੁ: ਪ੍ਰਤੀ
ਮਹੀਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ , ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਰਬਾਂ ਦਾ ਖਰਚਾ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਜੰਗਲੀ ਜੀਵਾਂ ਅਤੇ
ਅਵਾਰਾ ਡੰਗਰਾਂ , ਕੁਤਿਆਂ ਆਦਿ ਤੋਂ ਕੀਮਤੀ ਜਾਨਾਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਠੋਸ ਉਪਰਾਲਾ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ?

ਦੀਵਾਲੀ

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਡਾ. ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ

ਚਾਅ, ਗੀੜਾਂ ਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਵੰਡਦੀ
ਆਉਂਦੀ ਏ ਦੀਵਾਲੀ ।

ਸ਼ਾਲਾ ਸਭ ਲਈ ਖੈਰਾਂ ਮੰਗੀਏ
ਬਣ ਕੇ ਆਪ ਸਵਾਲੀ ।

ਕੜਵਾਹਟਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਪਾਈਏ
ਸਾਂਝਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਥਾਤ,

ਬੇਸ਼ਕੀਮਤੀ ਇਹ ਮੌਕੇ ਕਿਤੇ
ਲੰਘ ਨਾ ਜਾਵਣ ਖਾਲੀ ।

ਪੰਥ ਦਾ ਦਾਸ

ਜਦ ਪਹਿਲੀ ਹੋਸ਼ ਸੰਭਾਲੀ ਮੈਂ,
ਕੁਝ ਥਾਤਾਂ ਬਾਪੂ ਦੱਸੀਆਂ ਸੀ,
ਇੱਕ ਦਿਨ ਫੌਜਾਂ ਚੜ੍ਹ ਹਰਮੰਦਰ ਨੂੰ
ਟੈਂਕਾਂ ਤੇ ਤੋਪਾਂ ਕੱਸੀਆਂ ਸੀ,

ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੱਜ ਕੇ ਕਹਿਰ ਕਮਾਇਆ
ਸਾਡੇ ਪੰਥ ਨੂੰ ਲਾਭੂ ਲਾਇਆ ਸੀ,
ਸਾਡਾ ਉੱਚਾ-ਸੁੱਚਾ ਸ਼੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ
ਜ਼ਾਲਮਾਂ ਗੋਲਿਆਂ ਨਾਲ ਢਗਾਇਆ ਸੀ

ਇਹ ਸੁਣ ਕੇ ਦਰਦ ਕਹਾਣੀ ਮੈਂ
ਮੁੜਕੇ ਰਾਹ ਉਸੇ ਨੂੰ ਪੈ ਗਿਆ ਸੀ,
ਕੌਮ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਖਾਤਿਰ
ਮੈਂ ਸੱਚੇ ਦਰ ਤੇ ਢਹਿ ਪਿਆ ਸੀ,

ਦਿੱਲੀ ਤੱਖਤ ਕਿਸਾਨਾਂ ਉੱਤੇ
ਕਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਜਦ ਲਗਾਏ ਸੀ
ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਭਰੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਮੈਂ
ਮੇਦੀ ਸ਼ਾਹ ਵੰਗਾਰੇ ਸੀ,

ਇੱਕ ਚਿਹਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਆਇਆ
ਮੈਂ ਉਹਦਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
ਖਾਲਸਾ ਵਹੀਰ ਦੇ ਨਾਮ ਉੱਤੇ
ਮੈਂ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ,

ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਗੱਲ ਨਾਲ ਲਾ ਲਿਆ
ਮੇਰਾ ਗੁਨਾਹ ਸਿਰਫ ਐਨਾ ਸੀ,
ਪਰ ਸੱਚ ਸੁਣੇ ਬਿਨ ਅਪਣਾਇਆ ਨੇ
ਮੈਨੂੰ ਗੱਦਾਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ,

ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਹਾਹਾਕਾਰ ਮੱਚ ਗਈ
ਇੱਕੀ-ਦੁੱਕੀ ਵੀ ਗੱਦਾਰ ਦੱਸ ਗਈ,
ਹੁਣ ਉਹ ਸੱਚੇ ਕਰਤਾਰ ਉੱਤੇ
ਜੋ ਸੱਚ ਦੀਆਂ ਸੱਚ ਨਬੇੜੇਗਾ,
ਨਈ ਤਾਂ ਦੂਜਿਆਂ ਵਾਂਗਰ
ਮੇਰਾ ਅੰਤ ਗਵਾਹੀ ਭਰੂਗਾ,

ਜਦ ਤੁਰਿਆ ਦੀਪ ਦੇ ਰਾਹੇ ਮੈਂ
ਸਭ ਪਤਾ ਸੀ ਪੰਥ ਨਿਭਾਉਣਾ ਪਉ
ਕੀ ਫਾਇਦਾ ਸਮਾਂ ਜੇ ਸਾਂਭਿਆਂ ਨਾ
ਪਛਤਾ ਕੇ ਮਗਰੋਂ ਹੋਣਾ ਪਉ

ਹੁਣ ਲੱਗਦਾ ਟੈਗ ਗੱਦਾਰੀ ਦਾ
ਮੈਨੂੰ ਖੂਨ ਡੋਲ ਕੇ ਧੋਣਾ ਪਉ
ਹੁਣ ਲੱਗਦਾ ਟੈਗ ਗੱਦਾਰੀ ਦਾ
ਮੈਨੂੰ ਖੂਨ ਡੋਲ ਕੇ ਧੋਣਾ ਪਉ

ਪੰਥ ਦਾ ਨਿਮਾਣਾ ਦਾਸ
ਲਵਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ ਤੂਫਾਨ

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਰਸਮਪਦਰ ਕਰ ਗਿੱਲ

ਦੀਵਾਲੀ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼

ਕੌਣ ਮਨਾਏ ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਰਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।
ਜਦ ਕਿਧਰੇ ਵੀ ਦਿਸਦੀ ਨਈਂ ਦੇ ਬਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।

ਕਾਲਕਲੁਟੇ ਬੱਦਲਾਂ ਦੀ ਇਕ ਸਾਜਿਸ਼ ਦਿਸਦੀ।
ਅੰਬਰ ਦੇ ਵਿਚ ਕੜ-ਕੜ ਕਰਦੀ ਆਤਿਸ਼ ਦਿਸਦੀ।

ਚੰਦਰੀ ਬਾਰਿਸ਼ ਨੇ ਖਾ ਲਈ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।
ਕੌਣ ਮਨਾਏ ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਰਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।

ਜੰਗ ਨੇ ਕੀਤਾ ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਏਦਾਂ ਨਾਸ।
ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਨੇ ਲੱਖਾਂ ਘਰ ਲਾਸ਼ਾਂ ਤੇ ਲਾਸ਼।

ਗੰਦਲੇ ਮੌਸਮ ਦੀ ਵੇਖੋ ਸੌਗਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।
ਕੌਣ ਮਨਾਏ ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਰਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।

ਅਰਥ ਵਿਵਸਥਾ ਡੋਲ ਗਈ ਹਿੱਲੀਆਂ ਸਰਕਾਰਾਂ।
ਆਪੇ ਧਾਪੀ ਪੈ ਗਈ ਵਿਚ ਸੋਚ ਵਿਚਾਰਾਂ।

ਭੁੰਮੰਡਲੀ ਕਰਨ 'ਚ ਨਈਂ ਏ ਗੱਲਬਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।
ਕੌਣ ਮਨਾਏ ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਰਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।

ਬੰਦਾ-ਬੰਦੇ ਨੂੰ ਹੀ ਚਾਹਵੇ ਇਤਬਾਰ ਕਰੇ।
ਤੇ ਸਧਰਾਂ ਚਾਵਾਂ ਗੀੜਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੇ।

ਧਰਤੀ ਉਤੇ ਹੋਵੇ ਬਸ ਇਕ ਜਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।
ਕੌਣ ਮਨਾਏ ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਰਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।

ਖੁੰਭਾਂ ਵਾਂਗੂੰ ਉਗ ਪਏ ਥਾਂ-ਥਾਂ ਤੇ ਬਾਬੇ।
ਜਿੰਦਾਂ ਜੀ ਟੀ ਰੋਡ ਤੇ ਦਿਸਦੇ ਗੰਦੇ ਢਾਬੇ।

ਸ਼ਕਤੀ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਨਈਂ ਏ ਔਕਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।
ਕੌਣ ਮਨਾਏ ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਰਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।

ਰੌਸ਼ਨੀਆਂ ਦੀ ਝਿਲ ਮਿਲਾਹਟ ਵਿਚ ਰਾਤਾਂ ਹੋਵਣ।
ਕੰਨਸੋਆਂ ਵਿਚ ਜੰਨਤ ਵਾਲੀਆਂ ਬਾਤਾਂ ਹੋਵਣ।

ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੰਨ ਦੀ ਹੋਵੇ ਝਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।
ਕੌਣ ਮਨਾਏ ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਰਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।

ਹਾਸੇ ਦੀ ਕਿਲਕਾਰੀ ਹੋਵੇ ਲੋਕ ਨਾ ਹੋਵਣ।
ਭਵਿੱਖ 'ਚ ਕਰਮਠਤਾ ਵਾਲੇ ਦੀਵੇ ਹੋਵਣ।

ਬਾਲਮ ਝੋਲੀ ਵਿਚ ਹੋਵੇ ਖ਼ੇਰਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।
ਫੇਰ ਮਨਾਈਏ ਦੀਵਾਲੀ ਦੀ ਰਾਤ ਸੁਹਾਣੀਂ।

ਵਰਲਡ ਪੰਜਾਬੀ ਟਾਈਮਜ਼
ਬਲਵਿੰਦਰ 'ਬਾਲਮ' ਗੁਰਦਾਸਪੁਰ